

saa kunde den højtærede Statsminister jo faa det Tal paa 10.000, der gik ind i Arbejdsloshedens Rækker i sidste Uge, forøget og derigennem ogsaa faa Arbejdsloshedens Byrde forøget. Jeg tror, at dette, at Folk søger deres Erhverv ad de Veje, de finder sig egnet til: kan de ikke tjene meget, nøjes de i al Beskedenhed med noget mindre; og søger at komme igennem — det, som Statsministeren betegner med det mindre smagfulde Udtryk „hutte sig igennem“ —, søger at komme igennem økonomisk uden at falde det øvrige Samfund til Byrde, ikke er noget, man skal rette Bebrejdelser imod dem for.

Det maatte unægtelig undre mig, at den højtærede Minister mente, at hans Forslag, som her foreligger, er et ægte født Barn af Aftaleloven. Aftaleloven siger, sagde den højtærede Minister, at den, der udnytter andres Nød og Uerfarenhed til at afpresse dem Priser eller Fordele, han ikke med Rette kan gøre Krav paa, ifalder denne eller hin Straf, saaledes som det er bestemt i Loven. Men jeg tror rigtignok, at denne Udlægning af Barnefader er i allerhøjeste Grad tvivlsom. Jeg tror ikke, den vil staa for en nærmere Belysning, og jeg synes, at hvis den højtærede Statsminister ikke har vægtigere Argumenter for en Lovgivning som den, han her har foreslaaet, burde han hellere helt opgive at argumentere og lige saa godt springe paa Hovedet ud i Erkendelsen af — og den er heller ikke ret langt borte fra det rigtige —, at denne Lovgivning til syvende og sidst blot er et Udtryk for den Aand, som i det hele taget besjæler det Parti, hvoraf Statsministeren er fremgaaet, og som han er Fører for, den Aand, som giver sig Udtryk i, at Staten skal kunne gribe ind i alle Erhvervslivets Faser, være den bestemmende og afgørende, saa at Statsorganer skal kunne paatrykke Erhvervslivet og dets enkelte Grene det Stempel, som det siddende Styre nu i Øjeblikket betragter som blaat.

Den højtærede Statsminister fortabte sig derefter i nogle Betragtninger over Venstres Forslag og dets Tendens, og det har den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, ogsaa været inde paa. Der blev fremsat den Paa-stand, at Venstres Forslag først og fremmest vender sig mod Arbejderne; det er Arbejderne, man paa den Maade vil til Livs, man vil sætte Foden paa Nakken af den fattige, medens den rige gaar fri, saaledes udtrykte det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen det. Saa føjede det ærede Medlem til,

at han meget vel vidste, at jeg overfor dette vilde hævde, at vort Forslag vendte sig lige saa vel imod Organisationsvildskud indenfor Kapitalens som indenfor Arbejdets Kredse. Ja, det ærede Medlem ved, at det vil jeg sige. Det er nemlig i Overensstemmelse med det, som vort Lovforslags § 3 indeholder, og naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Dag fremfører Eksempler paa Voldsforanstaltninger og Trusler om Vold fra visse erhvervsdrivendes Side overfor andre, og naar der af ærede Medlemmer her i Salen — jeg har et stort Arsenal i saa Henseende til Disposition — kan fremlægges Eksempler paa Arbejderorganisationers Overgreb overfor den enkelte for at monopolisere Arbejdet og hævde Lønoverenskomsterne og Tariffen, saa siger jeg: I alle disse Tilfælde vilde vedkommende komme ind under Bestemmelserne i det af os stillede Forslags § 3 og ifalde saavel Straf som Erstatningsansvar. Derfor er vort Forslag et Forslag, der ligeligt tager Sigte paa alle Faser i denne Sag, medens det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som Ordfører for Regeringen ganske tilsidesætter den Side af Erhvervsfriheden, som vender sig imod Organisationerne, baade til den ene og den anden Side.

Den højtærede Statsminister stod her i Aftes og skildrede forskellige Organisationer og disses Formaal og havde ogsaa en stor Bunke Papirer i Haanden, som han præsenterede for os, idet han sagde: Her staaer jeg med en omfattende Fremstilling af hele Kolindsund-Sagen. Jeg havde egentlig tænkt mig at ville gøre Rede for denne Sag her i Tinget. Det var ganske vist sket før, men han vilde dog ikke undlade det, hvis han blot havde haft Tid! Nu er jo Natten vor egen. Det var ikke saa sent, og Antallet af Medlemmer her i Salen var ikke saa stort, at den Tids-spilde, det vilde betyde, havde været saa overvældende, at den højtærede Statsminister af den Grund behøvede at afholde sig fra at give Folketinget disse Oplysninger. Jeg har ogsaa Oplysninger om Kolindsund-Sagen, Oplysninger, om hvilke jeg maa sige, at de ganske falder sammen med det, det ærede Medlem Hr. Pinstrup og for Resten ogsaa andre Medlemmer gentagne Gange har gjort Rede for, baade her i Salen og udenfor. Men jeg har mine Oplysninger fra en overordentlig objektiv Side, nemlig fra de Præmisser, ud fra hvilke Landsrettens Dom i denne Sag blev fældet. Og det vilde være overordentlig interessant at faa Lejlighed til at sammenligne den højtærede Erhvervsministers Fremstilling af denne Sag med denne objektive Fremstilling. Jeg vil dermed ikke have sagt,